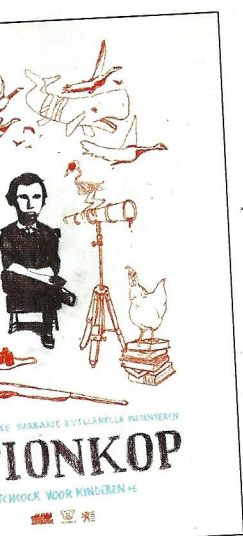

Wallonië als beloofde land

We naderen eind 2012, maar de Waalse theatermaakster Manah Depauw en beeldend kunstenaars Cathy Weyders zetten de apocalyps nu al op scène. Wat als Vlaanderen overstroomt en we met zijn

allen naar het hoger gelegen Wallonië moeten uitwijken? Het is het bijzondere uitgangspunt voor 'La Wallifornie', een voorstelling die speelt in het Leuwense kunstencentrum STUK in het kader van de klimaatweek.

Manah Depauw: "Een tweetal jaar geleden vroeg het kunsttijdschrift STEMPEL mij om een artikel te schrijven over Wallonië. Maar hoe begin je daaraan, zonder in de clichés te vervallen? Die clichés van de hardwerkende katholieke Vlaming, proper maar wat *fâchant* versus de luie alcoholistische socialistische gietijzeren Waal. In Luik heb je een groep kunstenaars (o.a. collectief Pica Pica en Party Harders) die het concept hebben uitgewerkt van 'La Wallifornie' of Wallifornië: een streek die een beetje op Wallonië lijkt maar waar getunede auto's, verlaten mijnen en fabrieken een poëtisch Utopia vormen. Daaruit is het idee voor deze voorstelling gegroeid: door een stijging van de waterspiegel overstroomt Vlaanderen, de Vlamingen spoelen aan op de Wallifornische kust en moeten er als vluchtelingen asiel aanvragen."

Hoe vertaal je dat concreet naar de scène?

"Ik maak deze voorstelling samen met de beeldende kunstenaars Cathy Weyders. In haar werk focust ze op het klimaat en de impact die klimaatsveranderingen kunnen hebben op ons leven. Zij bouwt een grote reddingsloep waarin het publiek plaatsneemt. Ondertussen is er voortdurend de stem van een hostess die je van alles probeert aan te smeren en aan papieren helpt voor duizenden Chinese dollars. Als publiek zal je je moeten positioneren. Wat doe je en wie is te vertrouwen?"

Je bent zelf opgegroeid in Moeskroen, je hebt gestudeerd in Luik maar bent als artieste voornamelijk werkzaam in Vlaanderen. In hoeverre heeft dat jouw beeld van dé Waal en dé Vlaming beïnvloed?

"Mijn grootmoeder was Vlaamse, thuis spraken we Frans, ik ben opgegroeid in een faciliteitengemeente. Door zo tussen twee werelden te staan heb ik vooral een kritische blik jegens beide ontwikkeld. Ik lees en kijk veel naar de Vlaamse media en denk dan soms: dat beeld dat jullie van Wallonië ophangen is totaal van de pot gerukt, en vice versa overkomt mij dat met de Franstalige media. Wij, Vlamingen en Walen, kennen elkaar heel slecht en tegelijk *on est les même*. We zitten in hetzelfde schuitje. Want daarover gaat 'La Wallifornie' in de eerste plaats, niet over de verschillen tussen Vlamingen en Walen maar over wat als wij, West-Europese welgestelde blanke burgers, plots niets meer hebben en asiel moeten zoeken."

15 en 16 november in STUK, Leuven. www.stuk.be